

KERK & Leven

37

2014

WEEKKRANT

10 SEPTEMBER

JAARGANG 75

EDITIE 4330

FEDERATIE FRANDO

WWW.KERKENLEVEN.BE

P900720 | AFGIFTEKANTOOR: 2099 ANTWERPEN X | AFZENDER: HALEWIJNLAAN 92 - 2050 ANTWERPEN

JEUGD

CHIROKAMP HEKEKO 2014 MOL DE MAAT

10 dagen waar je reikhalzend naar uitkijkt.

10 dagen op een heel jaar waar alles kan, niets moet

en waar keihard gewerkt wordt door leiding, kinderen en kookploeg.

10 dagen die voorbij vliegen alsof ze nooit geweest zijn, maar toch een blijvende indruk achterlaten.

10 onvergetelijke dagen vol spanning en avontuur, vriendschap en samenhang, vertrouwen en geloof in de groep.

Ze zijn weer voorbij, die mooie dagen. Het chirokamp van 2014 in het prachtige natuurgebied De Maat in Mol, vlak bij het Zilvermeer is voorspoedig verlopen. Helemaal in het groen, met bos en beek, omgewaaiden bomen en open vlaktes die uitnodigen om te spelen, te ravotten en vooral te schreeuwen en je helemaal te laten gaan in het spel. We mochten ook van geluk spreken: geen spectaculaire incidenten, geen grote breuken, geen hechttingen om U tegen te zeggen. Al waren de muggen heel agressief en vlogen de wespen vrolijk rond, met hier of daar een prikje tot gevolg. Maar onze 2 verpleegsters (een duo-baan,

zodat de 10 dagen helemaal overbrugd werden) hadden alles onder controle. Verzachtende zalf, ont-smettende crème, pleistertjes, windels, heimweedruppeltjes (die maar af en toe werden bovengehaald) en vooral een heleboel water en zeep om de wonde te vinden die verscho- len lag achter zand en stof. Daarna kreeg elke patiënt een snoepje als hij/zij flink geweest was!

En dan het weer. Op een paar druppels na is het helemaal droog gebleven. We hebben wat onweerswolken zien voorbij drijven, hier en daar een donderslag gehoord, maar we zijn gespaard gebleven van de regenbuien, modderstromen en evacuatie die sommige kampen wel hebben ondergaan.

“De oertijd” was het thema van dit jaar. Niet te verbazen dat er op die 10 dagen af en toe een oermens in een beestenvel voorbij liep, soms met een knots in de hand of in de haren vastgemaakt en vooral vuil over het hele lichaam gesmeerd, want dat was zeker kenmerkend voor die tijd. Gelukkig stonden de mammoeten nog in het museum en werd er vooral geïmproviseerd door de leiding, die elke morgen hun “openingstoneelstukje” opvoerden voor alle aanwezigen. Daarna kon de dag beginnen. Eerst de taken volbrengen: terrein opruimen, wasplaats en toiletten kuisen, papertjes rapen in de referterent en de meest favoriete klus: patatten schillen bij de kookploeg. Hoeveel emmers vandaag? Negen? Nee, het is puree, doe dan maar tien! Na de taken kruipen alle groepen weer bij elkaar en wordt er gespeeld, geknutseld, gezongen en gedanst tot aan de middag. Na de middag is er toch een rustmoment (platte-platte-rust) voorzien. Dan moet iedereen verplicht even op zijn bed gaan liggen – zonder pardon. Tijd om even naar huis te schrijven, of een binnenpostje te versturen (briefjes die 's avonds aan de leden worden uitgedeeld door de leiding). Of om echt even een dutje te doen.

Na de middag is er weer een ander programma uitgewerkt en dat loopt zo door tot het half vijfje. Dan komen de groepen hun fruit halen of de koek die voorzien is of iets anders lekkers. De meesten stellen dan al de vraag die we gedurende het hele kamp het meest horen: Wat eten we vanavond?

Een goed contact met de bakker is dan ook van levensbelang. We hebben de top van de 100 broden per dag moeiteloos gehaald. Ook al had ik mij op een dag een beetje misre-

Samenkomst

kend, één telefoontje naar de bakker en er werden diezelfde middag nog 20 extra broden afgezet bij ons.

het nu chiro, scouts of KLJ is. Daar worden vriendschappen voor het leven gesmeed. En dat is goed zo. Tot volgend jaar.

En volgend jaar wordt er weer een andere jubilaris gevierd. Dan is het mijn beurt. En dan hoop ik dat de kinderen ook voor mij een liedje zingen, want meer moet dat niet zijn. 15 jaar koken op kamp. Is het dan nog niet tijd om te stoppen? Maar misschien wil mijn kleindochter ook wel naar de chiro? Hier in Kessel-Lo. Zowel mama Astrid als papa Nico, tante Sara en nonkel Ferdi zijn enthousiaste chirofanaten. Nonkel Ferdi neemt dit jaar na 6 jaar leider te zijn geweest, afscheid van zijn mannekes. Hij zal ze missen en hopelijk de kinderen hem ook. Volgend jaar zal ik de kinderen bedanken voor hun trouwe opkomst, hun enthousiasme, hun eerlijkheid en hun spontaniteit.

Bomma Marion

Want de jeugdbeweging leeft ! Of

